

РЕШЕНИЕ

№ 4078

гр. София, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 29.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **9569** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XIX от ДОПК.

Образувано е по жалба на „МАГИ ДН“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя Н. П. Д., чрез адв. Д. П. - САК срещу Ревизионен акт № 2221321004947-091-001/07.04.2022 г. издаден от органи по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1006/24.06.2022 г. на Зам. Директора на Дирекция „ОДОП“ С. в частта на установени резултати за данъчни периоди м.10.2018 г., м.12.2018 г., м.02.2019 г.-м.06.2019 г., и от м.08.2019 г. до м.07.2020 г.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на ревизионният акт, немотивираност и необоснованост, както и че същият е издаден в нарушение на ДОПК и ЗДДС. Оспорват се всички направени в него фактически и правни изводи. Жалбоподателят посочва, че предмет на доставките са плодове и зеленчуци, използвани в икономическата дейност на „МАГИ ДН“ ЕООД, т.е. доставка на стоки по смисъла на материалния данъчен закон ЗДДС. Съгласно чл. 6 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик. За възникване на правото на приспадане на данъчен кредит за доставките на стоки е необходимо претендиращият данъчното предимство да е придобил правото да се разпорежда с получените стоки като собственик /по терминологията на чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО/. Това е съдържанието на доставката на стоки според съюзното право /чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО/.

като според Решението на СЕС по дело C-78/12 "...дадена сделка може да бъде окачествена като "доставка на стоки" по смисъла на чл. 14, § 1 от Директива 2006/112, когато чрез тази сделка определено данъчнозадължено лице прехвърля материална вещ и овластява другото лице да се разпорежда фактически е нея като неин собственик, без за това да е от значение формата на придобиване на право на собственост върху въпросната вещ." /т. 35 от решението/. В този смисъл за доставките на стоки според дружеството, релевантният за възникване на данъчното предимство юридически факт е придобиването от получателя на правото да се разпорежда е вещта предмет на доставката като собственик. Т.е., релевантно за спора е установяване на предаването на стоките и овластяването на получателя да се разпорежда с получените стоки. Това обстоятелство се сочи, че е безспорно установено. Предмет на спорните доставки са родово определени вещи, поради което условие за преминаване на собствеността върху тях е да са индивидуализирани чрез някой от способите по чл. 24, ал. 2 от ЗЗД - по съгласие на страните или чрез предаване.

Твърди се, че за процесните доставки между страните са съставени всички документи, които обичайно се съставят при и във връзка с приемане/предаване на стоките от доставчиците на дружеството. В хода на ревизионното производство са представени всички документи, чрез които са обективирани насрещните волеизявления на страните относно фактическото осъществяване на насрещните им престации по спорните доставки. Реализираните между „МАГИ ДН“ ЕООД и доставчика в конкретната фактическа обстановка стопански операции (доставки) са материализирани в съответните приемо- предавателни протоколи, складови разписки и фактури.

Сочи, че в хода на ревизията са представени фактурите, издадени от доставчика във връзка с процесните доставки, в които са индивидуализирани доставените стоки по вид, количество, единична цена и обща стойност, приемо-предавателни протоколи и складови разписки, в които също са индивидуализирани доставените стоки по вид, количество, единична цена и обща стойност, които документи в своята съвкупност по безспорен начин удостоверяват фактическото предоставяне на стоките, предмет на процесните фактури в конкретната фактическа обстановка. В конкретния случай плодовете и зеленчуците, предмет на спорните доставки, са доставени от доставчика и с транспорт на доставчика в склада на „МАГИ ДН“ ЕООД в [населено място], [улица], както при предаването им са съставени и подписвани приемо- предавателни протоколи и складови разписки. С подписване на приемо-предавателните протоколи и складовите разписки се твърди се извършва индивидуализацията и предаването на стоките. От посочените документи безспорно се установява кои са доставчикът и получателят по процесните доставки, какви количества стоки са доставени, къде са доставени. Издаването на приемо- предавателни протоколи и складови разписки към всяка една от фактурите, обвързани с всяка от фактурите и в деня на издаване на фактурите, удостоверява предаването на стоките като способ за индивидуализирането им по чл. 24, ал. 2 от ЗЗД и условие за преминаване на собствеността върху тях. Складовите разписки, приемо-предавателните протоколи и фактурите съдържат необходимите реквизити, индивидуализиращи страните и стоката по вид и количество. Налице е пълно съответствие между страни, количества и вид стоки в складовите разписки, приемо- предавателните протоколи и фактурите. Процесните

документи като писмени доказателствени средства са универсален и годеен информационен източник /вж. чл. 49 от ДОПК/ и установяват с убедителността на пълно доказване изпълнението на постигнатите между нас и нашите доставчици договорености, релелира оспорващия. Ииска се ревизионният акт, в частта с която е потвърден с решението на органа да бъде отменен и да се присъдят направените в съдебното производство разноски.

Ответникът – директорът на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С., чрез процесуалния си представител, главен юрисконсулт И., изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на ревизионния акт.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е открито със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221321004947-020-001/27.08.2021 г., подписана с квалифициран електронен подпис от А. А. Д., началник Сектор „Ревизии“. Издателят на заповедта е компетентен орган по см. на чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК, видно от Заповед №3-ЦУ-1659/05.05.2021 г. на Зам. Изп. директор на НАП Г. Д. и Заповед №3-ЦУ-2795/26.08.2021 г. на Зам. Изп. директор на НАП. Със ЗВР е наредено да се извърши ревизия на „МАГИ ДН“ ЕООД за наличие на задължения за данък върху добавената стойност за периода 01.10.2018 г. – 31.03.2021 г., определен е срока, ревизиращите органи и ръководителя на ревизията. Съдържанието на заповедта съответства на чл.113, ал.1 ДОПК. ЗВР е връчена по електронен път на жалбоподателя на 01.09.2021 г., с което е спазено изискването на чл.113, ал.2 от ДОПК.

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221321004947-020-002 от 30.11.2021 г., подписана с квалифициран електронен подпис от А. Д. срокът на ревизията е удължен до 31.12.2021 г. на осн. чл.114, ал.2 от ДОПК. Няма данни кога е връчена заповедта.

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221321004947-020-003 от 17.12.2021 г., подписана с квалифициран електронен подпис от А. Д. срокът на ревизията е удължен до 01.02.2022 г. на осн. чл.114, ал.2 от ДОПК. Заповедта е връчена на 20.12.2021 г. по електронен път.

Ревизионният доклад с № Р-22221321004947-092-001 е издаден на 15.02.2022 г. и е подписан с квалифицираните електронни подписи на органите по приходите, определени да извършат ревизията - П. С. Д. - главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Б. И. Д. - старши инспектор по приходите.

Спазено е изискването на чл.117, ал.1 ДОПК ревизионният доклад да се състави не по-късно от 14 дни след изтичането на срока за извършване на ревизията. Ревизионният доклад съдържа данните, визирани в чл.117, ал.2, т.1-10 от ДОПК.

На 07.04.2022 г. е издаден Ревизионен акт (РА) № Р-22221321004947-091-001, подписан от възложителя на ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с чл.119, ал.2 от ДОПК. Ревизионният акт е връчен на 07.04.2022 г. и е обжалван в

срок.

На 07.04.2022 г. е издаден Ревизионен акт (РА) № Р-22221321004947-091-001, подписан от възложителя на ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с чл.119, ал.2 от ДОПК. Ревизионният акт е връчен на 07.04.2022 г. и е обжалван в срок. С Решение №1006/24.06.2022 г. на Зам. Директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП е потвърден ревизионния акт в частта на установения резултат по ДДС за данъчни периоди м.10.2018 г., м.12.2018 г., м.02.2019 г.-м.06.2019 г., и от м.08.2019 г. до м.07.2020 г. В останалата си част жалбата е оставена без уважение като недопустима и производството по делото е прекратено.

При ревизията е констатирано, че за периодите м. 10.2018 г., м. 12.2018 г., м. 02.2019 г., от м. 04.2019 г. до м. 06.2019 г., от м. 08.2019 г. до м. 12.2019 г., от м. 02.2020 г. до м. 07.2020 г. и м. 03.2021 г. „МАГИ ДН“ ЕООД е приспаднало пълен данъчен кредит по 30 фактури, издадени „КГ-ФРУТ“ ЕООД, в общ размер на 11 289,40 лв. Фактурите са описани в табличен вид на стр. 10 и стр. 11 от РД, като са конкретизирани данни за номер и дата на издаване на фактурата, наименование и ЕИК на доставчика, деклариран предмет на доставка, данъчна основа и ДДС по съответната фактура, данъчен период на приспадане на данъчен кредит по вяска от тях. Деклариран е предмет на доставки по същите - „покупка на стоки“.

Извършена е насрещна проверка на доставчика. Връчено е ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК. Документи и обяснения не са представени. При насрещната проверка е установено, че „КГ-ФРУТ“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС към датите на издаване на фактурите към жалбоподателя, а впоследствие deregистрирано при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Включило е в дневника за продажби издадените фактури към „МАГИ ДН“ ЕООД, с изключение на декларираните от жалбоподателя фактури №1131/28.02.2019 г., №1019/29.06.2020 г., №17/31.05.2020 г. и №1713/31.05.2020 г.

Въз основа на описаните обстоятелства, е прието, че на основание чл. 70, ал. 5, чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от с.з., за жалбоподателя не се следва право на данъчен кредит по издадените фактури от „КГ- ФРУТ“ ЕООД в общ размер на 11 289,40 лв. Ревизираното дружество и доставчикът не са представили оригинали или заверени копия на процесните фактури. Вследствие на това, от една страна, не е доказано издаването на същите от „КГ-ФРУТ“ ЕООД. От друга страна, не е налице възможност да се установят видът, количеството и стойността на фактурираните с тях стоки. Жалбоподателят и доставчикът не са представили доказателства за приемо-предаването на стоките и транспортирането им - складови разписки; приемо-предавателни протоколи /ППП/; товарителници; регистрационен талон на моторното превозно средство /МПС/ с което е извършен превоза им; пътен лист; данни за лицата - управлявали съответното МПС при транспортирането им, предали процесните стоки от страна на „КГ-ФРУТ“ ЕООД, получатели на същите от „МАГИ ДН“ ЕООД; и др. С РД е формиран извод, че не са налице годни доказателства за индивидуализиране на процесните стоки, които са родово-определените вещи, и такива за тяхното отделяне въз основа на съгласие между „КГ-ФРУТ“ ЕООД и „МАГИ ДН“ ЕООД. В резултат на това е формирано

заключение, че не са налице доказателства за прехвърляне на право на собственост за фактурираните стоки от „ДСГ-Ф.“ ЕООД към „МАГИ ДН“ ЕООД съгласно чл. 24, ал. 2 от ЗЗД и др.

Като мотиви в решението е записано също, че при ревизията и с жалбата „МАГИ ДН“ ЕООД не са представили оригинали или копия на фактури №1131/28.02.2019 г. и №1019/29.06.2020 г., издадени от „КГ- Ф.“ ЕООД, и документи, свързани с тях. Според решаващия орган в случая, не е доказано, че жалбоподателят е изпълнил въведеното в чл. 71, т. 1 от ЗДДС условие за приспадане на данъчен кредит, а именно: че притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред, по отношение на доставки на плодове и зеленчуци, документирани с цитираните фактури. Не са налице доказателства за реалното получаване на стоките - предмет на същите, предвид което не е доказано и изпълнението на изискванията за приспадане на данъчен кредит, регламентирани в чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

По делото е допусната по искане на жалбоподателя съдебно-счетоводна експертиза, която е неоспорена от страните и е приета от съда към доказателствения материал по делото. От заключението на вещото лице се установява, че същото не е могло да осъществи контакт с доставчика „КГ ФРУТ“ ЕООД, поради което и не може да отговори на въпроса дали е налице счетоводно отразяване на доставките по съответните счетоводни регистри на доставчика. Установено е, че е налице счетоводно отразяване на доставките по съответните сметки на жалбоподателя и са налице редовни първични счетоводни документи, които отразяват процесните доставки, като посочените документи отговарят на ЗС, ЗДДС, ППЗДДС и Националните счетоводни стандарти. По спорните доставки е налице разплащане. Няма отговор на въпроса обаче, дали доставките са отразени при доставчика, с оглед посоченото по-горе, че не е намерен на адреса. Според вещото лице, е налице последваща реализация от страна на жалбоподателя на стоките получени от „КГ ФРУТ“ ЕООД, тази реализация е отразена и в счетоводството на дружеството, като има направени плащания и са издадени фактури, които са осчетоводени. При последващата доставка дружеството е издало освен данъчна фактура, а и касови бонове и приемо-предавателни протоколи на своите клиенти.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи :

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл. 156 от ДОПК, след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

По валидността на акта:

При извършване на задължителната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден в срока по чл.119, ал.3 от

ДОПК от компетентни органи по чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Видно от приложените по преписката разпечатки от ИС "Контрол", заповедите за възлагане на ревизия, ревизионния доклад, ревизионния акт са издадени като електронни документи, подписани с електронен подпис. Същите не са оспорени в съдебното производство.

По съответствието на акта с материалния закон.

Както беше посочено по - горе, спорът се свежда до това дали са доказателства за реално извършени доставки на стоки от доставчика „КГ-ФРУТ“ ЕООД и законосъобразно ли е приспаднал данъчният кредит по процесните фактури.

В тази връзка според разписаните в ЗДДС изисквания, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставката, е необходимо да е налице реално осъществена облагаема доставка. При преценката дали е възникнало за получателя по доставките право на приспадане на данъчен кредит, органите по приходи имат правомощия да проверят дали реално е осъществена доставка, т.е. дали е възникнало данъчно събитие, което представлява предпоставка за начисляване на данък от доставчика и съответно възникване право на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставката. С оглед на това в рамките на предоставените им от ДОПК правомощия ОП могат да извършват проверки относно факти и обстоятелства, които пряко или косвено установяват наличието или липсата на реално осъществена доставка. Неправилно обаче се приема, че нередности при прекия доставчик, при установено извършване на услугата, и последващата ѝ реализация за целите на икономическата дейност на получателя, влияе на правото на приспадане на данъчен кредит за получателя. В решението на Съда на Европейския съюз от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11 г., се дава тълкуване на закона в смисъл, че член 167, член 168, буква а), член 178, буква а) и член 273 от Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност, или поради това че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материалноправни условия за

упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице да не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател. В този смисъл, за да бъде доказана реалност на доставките по процесните фактури, следва да бъде установен фактът на извършването на услугите.

В случая относно доставките с "КГ-ФРУТ" ЕООД от жалбоподателя са представени фактурите, издадени от доставчика във връзка с процесните доставки, в които са индивидуализирани доставените стоки по вид, количество, единична цена и обща стойност, приемо - предавателни протоколи и складови разписки, в които също са индивидуализирани доставените стоки по вид, количество, единична цена и обща стойност, които документи в своята съвкупност по безспорен начин удостоверяват фактическото предоставяне на стоките, предмет на процесните фактури в конкретната фактическа обстановка. В конкретния случай плодовете и зеленчуците, предмет на спорните доставки, са доставени от доставчика и с транспорт на доставчика в склада на „МАГИ ДН“ ЕООД в [населено място], [улица], като при предаването им са съставени и подписвани приемо-предавателни протоколи и складови разписки. С подписване на приемо-предавателните протоколи и складовите разписки се извършва индивидуализацията и предаването на стоките. От посочените документи безспорно се установява кои са доставчикът и получателят по процесните доставки, какви количества стоки са доставени, къде са доставени. Издаването на приемо-предавателни протоколи и складови разписки към всяка една от фактурите, обвързани с всяка от фактурите и в деня на издаване на фактурите, удостоверява предаването на стоките като способ за индивидуализирането им по чл. 24, ал. 2 от ЗЗД и условие за преминаване на собствеността върху тях. Складовите разписки, приемо-предавателните протоколи и фактурите съдържат необходимите реквизити, индивидуализиращи страните и стоката по вид и количество. Налице е пълно съответствие между страни, количества и вид стоки в складовите разписки, приемо-предавателните протоколи и фактурите. Процесните документи като писмени доказателствени средства са универсален и годен информационен източник /вж. чл. 49 от ДОПК/ и установяват с убедителността на пълно доказване изпълнението на постигнатите между нас и нашите доставчици договорености.

Доказателствено, допринасящо за убедителността на проведеното в хода на ревизионното производство доказване на правно релевантния факт на придобиването на правото на разпореждане с материалните вещи като

собственик съгласно съдебната практика на ВАС, са извършените от „МАГИ ДН“ ЕООД плащания по доставките. Безспорно е налице функционалната връзка на насрещните задължения при двустранните договорености, каквито са договорите за продажба, което определя изпълнението на едното задължение като основание за другото. Стоките, предмет на спорните доставки, са платени от Дружеството по касов път при получаването им. Представени са фискални бонове на стойността на всяка една от фактурите във връзка с извършените плащания при получаване на стоките.

В подкрепа на извода за реалност на доставките по процесните фактури е и приетото без оспорване от страните по делото заключение на ССЕ, съгласно което стоките по процесните фактури са заприходени по вид, количество и стойност в счетоводството на "МАГИ ДН" ЕООД, за което не се спори, че е водено редовно. Към същите са приложени складови разписки, приемо-предавателни протоколи и касови бонове, издадени от доставчика „КГ ФРУТ“ ЕООД. Разплащането по спорните доставки е осчетоводено.

Съдът кредитира като цяло заключението на вещото лице. То е изготвено на база всички доказателства от административната преписка по проведеното ревизионно производство и събраните в хода на съдебното производство доказателства. Обстоятелството, че не е открит доставчика на РЛ, не променя извода за реалност на сделките по изложените по - горе вече мотиви. Освен това от значение в случая е и фактът, че стоката – предмет на фактурите, за която се счита от ОП, че не е била реално доставена, е била реализирана към последващи доставчици, което само по себе си прави необосновани изводите на ревизиращите. Още повече, че тази последваща доставка е заплатена, издадени са данъчни фактури и др. и плащането е отразено по дебита на счетоводна сметка 501 „Каса в лева“.

Изложеното установява, че със стоките, постъпили в съответните количества, е извършено последващо разпореждане, каквото не би било възможно, ако тези стоки не бяха реално доставени. Последващата реализация, свързана с процесната стока, е доказателство за реално осъществена доставка по процесните фактури, по които е отказано правото на данъчен кредит. При установеност, както е в процесния случай, на относимите към спора факти - надлежно фактуриране на процесните доставки, начисляване на ДДС и редовно счетоводство на жалбоподателя, предаване на стоката със съответните документи и

последващата ѝ реализация, върху органа по приходите пада задължението да установи нарушения и измами, съобразно установената практика на Съда на Европейския съюз по приложението на Директива 2006/112/ЕО. В Ревизионния акт няма изложени конкретни констатации за нарушения и измама, нито са събрани доказателства в тази насока, респ. не са обсъждани обективни данни за такива. Плащането по процесните фактури е извършено в брой /безспорно установено/, което се явява основание за реалността на доставките, тъй като плащането би било лишено от икономическа логика, ако стоките не са били действително доставени. В случая от събраните по делото доказателства по безспорен и категоричен начин е установено, че жалбоподателят притежава фактури, съставени съгласно изискванията на ЗДДС; подлежащият на приспадане данък е изискуем; фактурите са отразени в счетоводството на жалбоподателя и в тези на доставчиците му, съответно са включени в дневниците му за покупки и дневниците им за продажби и СД за съответните данъчни периоди; стоките, предмет на процесните фактури, са използвани за целите на облагаеми доставки на данъчнозадълженото лице, като жалбоподателят е извършил директна продажба на стоките, предмет на тези фактури. В този смисъл анализът на доказателствата сочи, че неоснователно е отказано правото на данъчен кредит на жалбоподателя по съответните фактури, предмет на РА.

При наличието на достатъчно доказателства за получени от ревизираното лице стоки, посочените данни, касаещи прекия му доставчик, не следва да го лишават от предоставеното му право на данъчен кредит, тъй като то не може да им влияе по никакъв начин. В този контекст следва да бъде отбелязано, че съгласно Решение от 21 Юни 2012 година на Съда на ЕС по съединени дела C-80/11 и C-142/11, Mahageben и D., отказът да се признае право на приспадане на данъчен кредит е изключение от основния принцип, какъвто се явява правото на приспадане на такъв кредит. Такъв отказ може да се направи, ако въз основа на обективни данни се установи, че това право е упражнено с измамна цел или с цел злоупотреба. В тези случаи данъчният орган трябва надлежно да установи обективните обстоятелства, въз основа на които може да се заключи, че данъчно задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. По настоящото дело липсват доказателства за извършване на процесните сделки с цел измама или злоупотреба с данъчни права. При това положение съобразно цитираната задължителна

практика на СЕС е недопустимо да се откаже правото на данъчен кредит, което по същество е сторено с обжалваната част от РА. С последния правото на данъчен кредит е отказано на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС - поради липса на достатъчно доказателства за реалност на доставките, но не и защото ревизираното лице участва в система с данъчни измами /чл. 177 от ЗДДС/. В конкретния случай от събраните по делото писмени и гласни доказателства, в т.ч. и от заключението по ССЕ, се констатира издаването на фактурите, съответствие на количеството на стоките по тях и съпътстващите ги документи, осчетоводяването им при жалбоподателя и включването на почти всички от тях в дневниците за продажби и СД по ЗДДС на прекия доставчик, осъществено плащане, получаването на стоката от жалбоподателя, както и частичното ѝ последващо реализиране, т.е. налице са реално осъществени доставки по процесните фактури.

По изложените съображения и при наличие на пряко доказване на всички факти от значение за осъществяване на доставките по фактурите, издадени от "КГ ФРУТ" ЕООД, с предмет на доставка стоки, по които ревизираното лице е декларирало право на приспадане на данъчен кредит, не е налице законово основание да му бъде отказано това право. В случая са представени достатъчно доказателства в подкрепа на тезата на оспорващото дружество за правомерно упражняване на право на приспадане на данъчен кредит. Достигайки до противоположен извод, органите по приходите са издали незаконосъобразен ревизионен акт в обжалваната част, който следва да бъде отменен.

Исходът от оспорването обуславя възлагане на разноските по делото върху ответника, съобразно своевременно направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя и приложените по делото писмени доказателства за заплатена държавна такса - 50 лв., адвокатско възнаграждение - 1 200 лв., което е съответно на материалния интерес, депозит за вещо лице - 350 лв. или общо разноси в размер на 1 600 лв. Предвид последните ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя съдебно - деловодни разноси в размер на 1 600 лв.

По изложените съображения, на основание чл. 160 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд - София град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „МАГИ ДН" ЕООД с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от

управителя Н. П. Д., Ревизионен акт № 2221321004947-091-001/07.04.2022 г. издаден от органи по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1006/24.06.2022 г. на Зам. Директора на Дирекция „ОДОП“ С. в частта на установени резултати за данъчни периоди м.10.2018 г., м.12.2018 г., м.02.2019 г.-м.06.2019 г., и от м.08.2019 г. до м.07.2020 г.

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С. при ЦУ на НАП да заплати на „МАГИ ДН" ЕООД с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя Н. П. Д., разноси по делото за първа инстанция в размер на 1 600 лв. /Хиляда и шестотин/ лева.

Решението може да се обжалва чрез АССГ пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: